

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 114/2012
26.12.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Драгише Ђорђевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.Т., због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 997/12 од 10.12.2012. године, подигнутом против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3269/12 од 18.09.2012. године, у седници већа одржаној дана 26.12.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 997/12 од 10.12.2012. године као основан, па се УКИДА правноснажно решење Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3269/12 од 18.09.2012. године и предмет враћа Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Панчеву К. 312/10 од 25.03.2011. године окр. Р.Т., оглашен је кривим за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Апелациони суд у Новом Саду, решењем Кж1 1867/11 од 20.09.2011. године, поводом жалбе Основног јавног тужиоца у Панчеву, а по службеној дужности, укинуо је наведену првостепену пресуду, те предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

У поновљеном првостепеном поступку, пресудом Основног суда у Панчеву К. 1403/11 од 30. 03. 2012. године окр. Р.Т., оглашен је кривим за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од две године и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Панчеву и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Новом Саду решењем Кж1 3269/12 од 18.09.2012. године, поводом жалби, а по службеној дужности, укинуо је наведену првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. бр. 997/12 од 10.12.2012. године, против решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3269/12 од 18.09.2012. године, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 385. став 2. Законика о кривичном поступку (ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев, укине побијано решење Апелационог суда у Новом Саду и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП и у седници већа, одржаној у одсуству обавештеног Републичког јавног тужиоца, размотрио списе предмета са решењем против којег је подигнут захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3269/12 од 18.09.2012. године повређена одредба члана 385. став 2. ЗКП.

Одредбом члана 385. став 2. ЗКП предвиђен је изузетак односно ограничење општег овлашћења другостепеног суда, из става 1 истог члана, у погледу одлука које тај суд може донети приликом решавања о жалби против пресуде, у седници већа или на основу одржаног претреса, и то у односу на овлашћење другостепеног суда да укине првостепену пресуду и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење. Наиме, према наведеној законској одредби такву одлуку другостепени суд не може донети у процесној ситуацији када је у истом предмету већ једанпут укинута првостепена пресуда.

Дакле, одредба члана 385. став 2. ЗКП представља „процесну забрану“ за другостепени суд да поново укине првостепену пресуду у предмету у коме је првостепена пресуда већ једанпут укинута, што истовремено значи да ни првостепени суд не може у истом предмету трећи пут водити првостепени поступак (правно схватање Кривичног одељења Врховног касационог суда од 28.11.2011. године).

Сходно реченом, у конкретној процесној ситуацији, у којој је ожалбена пресуда Основног суда у Панчеву К 1403/11 од 30.03.2012. године донесена у поновљеном првостепеном поступку након укидања раније донесене првостепене пресуде (Основног суда у Панчеву К. 312/10 од 25.03.2011. године), другостепени суд – Апелациони суд у Новом Саду је био дужан да у смислу одредаба члана 377. став 1. до 5. ЗКП, а затим одредаба члана 378. и 379. ЗКП, одржи претрес или да у седници већа донесе мериторну одлуку поводом изјављених жалби. То другостепени суд није учинио већ је првостепену пресуду укинуо решењем Кж1 3269/12 од 18. 09. 2012. године, чиме је учинио повреду кривичног закона – одредбе члана 385. став 2. ЗКП, на штету окр. Р.Т., јер он има право на суђење у разумном року и да одлуку донесе законом одређени суд, а то је у овом случају Апелациони суд у Новом Саду.

Због учињене повреде закона Врховни касациони суд је, уважањем захтева за заштиту законитости, а на основу члана 425. став 1. ЗКП, укинуо правноснажно решење Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3269/12 од 18.09.2012. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање, у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Наташа Бањац,с.р.

Бата Цветковић,с.р.